

## עת"א 37710/01/14 - בסאם גבארה נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 37710-01-14 גבארה(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופטת ק. רג'יניאנו
העותר	בסאם גבארה
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

### החלטה

העותר מבקש להחזירו לסבב חופשות, אשר הופסקו לו בשל הפרת תנאי חופשה בחודש דצמבר 2010, קרי, לפני למעלה מ-3 שנים.

בקשתו להחזירו לסבב חופשות נדחתה על ידי נציב שירות בתי הסוהר ומכאן העתירה שבפני.

העותר נדון למאסר עולם שנקצב ל-30 שנה יחד עם תקופה נוספת של כחצי שנה בגין עבירות סמים ושני מאסרים בגין אי תשלום קנס. נושא מאסרו ממאי 1989.

תום מאסרו פברואר 2020. מאסר ראשון. מסווג בקטגוריה ב/1.

העותר שולב בשיקום פרטני ויצא לחופשות סדירות. בחודש דצמבר 2010 הפר תנאי חופשה שעה ששה בבית קפה בסמוך למקום מגוריו בשעה שהיה אמור להימצא בתנאי מאסר בית ליליים והוחזר לכלא לאלתר. הוא הודח מאגף השיקום בכלא מעשיהו והוחלט על הפסקת חופשותיו.

אין זו הפרת התנאים הראשונה המיוחסת לעותר. בעברו שלוש הפרות ארון נוספות. האחת, משנת 2000, שעה שלא שב מחופשה. השנייה, משנת 2001, עת הפר תנאי חופשה וחופשותיו הוקפאו לחצי שנה והשלישית, הפרת תנאים נוספת, משנת 2002 כאשר שב לכלא כשבאמתחתו סמים. הוא הועמד לדין ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר מצטברים למאסרו.

ועדת אסירי עולם דנה בעניינו של העותר בישיבה ב-1.9.2013 ולאחר שבחנה את מכלול הנתונים בעניינו של העותר קבעה הועדה: "לאור כל האמור לעיל, מדובר באסיר שלא ניתן לתת בו ארון ולכן לא מומלץ לחופשות, ועומדים על הדרישה שימשיך לתפקד באופן חיובי בכל המישורים גם במישור הסמוי ושלא יתקבל חמ"ן שלילי אודותיו לאורך פרק זמן

של שנה לפחות, ככל שיצליח להתמיד ולהמשיך בהליך התקון להפקיד שלא להיות מעורב בהתנהגות שלילית ניתן יהיה לשוב ולתת בו אמון."

נציב שירות בתי הסוהר קיבל את המלצת ועדת אסירי עולם ולא אישר הוצאתו של העותר לחופשות.

בדיון בפני חזר ב"כ העותר על עיקרי הטענות והרחיב טיעונו. לטענתו, החלטת ועדת אסירי עולם שגויה, אינה סבירה ויש להתערב בה. לטענתו, מדובר בעותר שריצה כבר 25 שנות מאסר מתוך 30 שנגזרו עליו. הוא "שילם" בגין מעידות שהיו בעברו ונענש קשות בגינם. מאז חלפה תקופה ארוכה והוא עשה דרך טיפולית ושיקומית ארוכה. נטען כי הפרת תנאי החופשה האחרונה הייתה לפני למעלה משלוש שנים. הוא הודח מהליך שיקום ונשפט משמעתית. העותר בחר שלא לעלות לוועדת שלישי, לקח אחריות על מעשיו, עובד בעבודה מסודרת בכלא, השתתף בקורס שליטה בכעסים ובקורס מודעות עצמית ולמעשה הומלץ על ידי גורמי היחידה לשוב ולהיכלל בסבב חופשות.

בהתייחסו לפרפרזות שנמסרו לו, טען כי מדובר במידעים המיוחסים לאסיר אחר בתאו של העותר, ואינם מיוחסים לו אישית ולכן הטענה כי לא ניתן ליתן בו אמון שגויה. ב"כ העותר הוסיף כי מאז פברואר 2013 לא נתקבל מידע שלילי בעניינו של העותר, קרי, כשנה, כפי שמורה ועדת אסירי עולם משכך יש לשקול השבתו לסבב חופשות בחיוב.

ב"כ המשיב התנגדה לקבלת העתירה וסמכה התנגדותה על החלטת ועדת אסירי עולם ומידעים מודיעיניים בעניינו, שהוצגו בפני בהסכמת ב"כ העותר. לטענתו, החלטת ועדת אסירי עולם לא ניתנה כלאחר יד, אלא לאחר שנבחנו מכלול הנתונים בעניינו של העותר, שהוכיח, כך על פי החלטת הוועדה שלא ניתן, לעת הזאת, לתת בו אמון על סמך העובדה שלחובתו הפרות חוזרות ונישנות של תנאי חופשה כמו גם מידעים מודיעיניים שאין להקל בהם ראש. לפיכך, החלטת הנציב הנסמכת על החלטת ועדת אסירי עולם היא סבירה ומבוססת בנסיבות העניין ואין להתערב בה.

לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ונתתי דעתי לפרטי המידע החסוי שהוגש לעיוני, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.

על פי הוראות פקנ"צ חופשות (04.40.00) חופשה איננה זכות מוקנית. מדובר בטובת הנאה שהענקתה נתונה לשיקול דעתן של הרשויות המוסמכות (סעיף 36(א) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"א-1971; תקנה 19 לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח-1978; סעיף 1(ב) לפקודת נציבות בתי הסוהר מס' 04.40.00 בעניין חופשת אסירים; וכן רע"ב 623/12 צאפאנא נ' מדינת ישראל (14.3.2012)).

כל בקשה לחופשה תישקל לאור נסיבותיו האישיות של העותר אל מול אינטרסים אחרים שהמרכזי בניהם הוא שמירה על ביטחון הציבור ושלומו הציבור.

ועדת אסירי עולם נדרשת לאזן בין ההגנה על שלום הציבור מפני מסוכנות האסיר לבין חשיבות יציאתו של אסיר לחופשה מבחינת שיקומו ורווחתו.

ההתערבות השיפוטית שמורה למקרים בהם נפל פגם בולט בהחלטת הרשות, כגון אי-סבירות קיצונית, שקילת שיקולים

זרים, חוסר תום לב או הפליה ולא מצאתי אף לא אחד מאלה במקרה הנדון. לא ניתן להתעלם מפרטי המידע המודיעיני המצטרפים להפרות תנאי החופשה המיוחסות לו.

סיכומי דבר, שלא ניתן לומר שהחלטת ועדת אסירי עולם, בהסתמך על מכלול החומר שהיה בפניה, שגויה, אינה סבירה ואינה מוצדקת למועד נתינתה.

העתירה נדחית.

המזכירות תישלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשע"ד, 26 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.